



SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 87

Rozeslána dne 1. srpna 2008

Cena Kč 29,-

O B S A H:

268. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů
269. Nález Ústavního soudu ze dne 29. ledna 2008 ve věci návrhu na zrušení ustanovení položky č. 14a bodu 2 písm. a) přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

268

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 9. července 2008,

kterým se mění nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů

Vláda nařizuje podle § 3 odst. 5, § 58 odst. 5 a § 83 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon):

Čl. I

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění nařízení vlády č. 18/2006 Sb. a nařízení vlády č. 224/2007 Sb., se mění takto:

1. V oddíle C části C4 se v oboru vzdělání 26-51-H/01 Elektrikář do sloupce 9 vkládá text „26-41-L/01“ a do sloupce 10 se vkládají slova „Mechanik elektrotechnik“.

2. V oddíle C části C4 se v oboru vzdělání 26-51-H/02 Elektrikář – silnoproud do sloupce 9 vkládá text „26-41-L/01“ a do sloupce 10 se vkládají slova „Mechanik elektrotechnik“.

3. V oddíle C části C4 se v oboru vzdělání 26-52-

-H/01 Elektromechanik pro zařízení a přístroje do sloupce 9 vkládá text „26-41-L/01“ a do sloupce 10 se vkládají slova „Mechanik elektrotechnik“.

4. V oddíle C části C4 se v oboru vzdělání 29-53-H/01 Pekař do sloupce 9 vkládá text „29-41-M/01“ a do sloupce 10 se vkládají slova „Technologie potravin“.

5. V oddíle C části C4 se v oboru vzdělání 29-54-H/01 Cukrář do sloupce 9 vkládá text „29-41-M/01“ a do sloupce 10 se vkládají slova „Technologie potravin“.

6. V oddíle C části C4 se v oboru vzdělání 29-56-H/01 Řezník – uzenář do sloupce 9 vkládá text „29-41-M/01“ a do sloupce 10 se vkládají slova „Technologie potravin“.

7. V oddíle C části C4 se v oboru vzdělání 31-58-H/01 Krejčí do sloupce 9 vkládá text „31-43-M/01, 31-43-L/01“ a do sloupce 10 se vkládají slova „Oděvnictví, Oděvní technik“.

8. V oddíle C části C4 se slova „36-67-H/003 Kamnář“ včetně řádku tabulky zrušují.

9. V oddíle C části C4 se slova „36-63-H/001 Štukatér“ včetně řádku tabulky zrušují.

10. V oddíle C části C4 se v oboru vzdělání 82-51-H/02 Umělecký truhlář a řezbář se do sloupce 9 vkládá text „82-51-L/02, 82-48-L/01“ a do sloupce 10 se vkládají slova „Uměleckořemeslné zpracování dřeva, Starožitník“.

11. V oddíle C části C4 se v oboru vzdělání 82-51-
„C5 Obory vzdělání poskytující střední vzdělání s výučním listem, pro které byly vydány rámcové vzdělávací programy v období od 1. září 2007 do 31. srpna 2008

-H/03 Zlatník a klenotník do sloupce 9 vkládá text „82-48-L/01“ a do sloupce 10 se vkládá slovo „Starožitník“.

12. V oddíle C části C4 se v oboru vzdělání 82-51-H/04 Umělecký keramik se doplňuje do sloupce 9 text „82-48-L/01“ a do sloupce 10 se doplňuje slovo „Starožitník“.

13. V oddíle C se za část C4 vkládá nová část C5, která včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 47 zní:

Skupina	Kód	Obor vzdělání, pro který byl vydán rámcový vzdělávací program	Kód nahrazovaného oboru vzdělání	Nahrazovaný obor vzdělání	počet žáků na učitele OV v 1. r.	počet žáků na učitele OV ve 2. až 3. r.	Zdravotní způsobilost podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení vlády	Kód příslušných oborů nástavbového studia	Název příslušných oborů nástavbového studia	Poznámky
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
21 Hornictví a hornická geologie, hutnictví a slévárnictví										
	21-52-H/01	Hutník	21-52-H/005	Hutník	12	8	1,4,5,6,7a,8,11,19,20,21,22			
	21-53-H/01	Modelář	21-53-H/001	Modelář	12	12	1,3,5,6,7a,8,11,19,20,21,22			
	21-55-H/01	Slévač	21-55-H/001	Slévač	12	12	1,4,5,6,7a,8,11,19,20,21,22			
23 Strojírenství a strojírenská výroba										
	23-55-H/01	Klempíř	23-55-H/002	Klempíř - strojírenská výroba	12	12	1,4,5,7a,11,19,21			
			36-55-H/001	Klempíř - stavební výroba						
			23-66-H/001	Mechanik opravář						
	23-55-H/02	Karosář	23-55-H/002	Klempíř - strojírenská výroba	12	12	1,4,5,7a,9a,19,21,27			
	23-56-H/01	Obráběč kovů	23-56-H/001	Obráběč kovů	12	12	1,3,5,7a,9a,19			
			23-56-H/002	Obráběč kovů - univerzální obrábění						
			23-56-H/003	Obráběč kovů - soustružení						
			23-56-H/004	Obráběč kovů - frézování						
			23-56-H/005	Obráběč kovů - broušení						
			23-56-H/006	Obráběč kovů - obsluha číslicově řízených strojů						
	23-57-H/01	Kovář	23-57-H/001	Strojní kovář	12	12	1,3,5,7a,11,19,20,21,22			
	23-61-H/01	Autolakýrník	23-61-H/001	Lakýrník	12	12	4,5,7a,8a,9a,10			
	23-62-H/01	Jemný mechanik	23-62-H/001	Optik	12	12	1,3,5,9a,19,22			
			23-62-H/006	Jemný mechanik						
			23-63-H/001	Hodinář						

26 Elektrotechnika, telekomunikační a výpočetní technika										
	26-57-H/01	Autoelektrikář	26-57-H/001	Autoelektrikář	12	12	3,9a,27	39-41-L/01	Autotronik	
28 Technická chemie a chemie silikátů										
	28-52-H/01	Chemik	28-51-H/001	Chemik laborant	12	12	7a,8a,9a,10,19			
			28-52-H/007	Chemik						
			28-53-H/001	Operátor farmaceutické výroby						
			28-53-H/002	Laborant pro farmaceutickou výrobu						
			28-55-H/001	Gumař plastikář-zpracování kaučuku						
	28-56-E/01	Papírenská výroba	28-56-E/001	Papírenské práce	8	8	1,7a,8a,9a,11,19,20,21			2 letý obor vzdělání
			28-56-E/503	Zpracování papíru						
	28-57-H/01	Výrobce a dekorátér keramiky	28-57-H/007	Keramik	17	10	7a,9a,19			
			28-62-H/003	Malíř skla a keramiky						
	28-58-H/01	Sklář - výrobce a zušlechťovatel skla	28-58-H/001	Sklář-dutě a lisované sklo	12	10	3,5,9a,19,22			
			28-58-H/005	Sklář						
			28-61-H/005	Brusič skla						
			28-62-H/001	Malíř skla a keramiky-malba skla						
29 Potravinářství a potravinářská chemie										
	29-51-E/01	Potravinářská výroba	29-51-E/501	Potravinářská výroba	8	8	7c,8a,9a,19,26			3 letý obor vzdělání
			29-54-E/003	Cukrářské práce						
			29-55-E/001	Mlékařské práce						
			29-56-E/002	Řeznické a uzenářské práce						
	29-51-E/02	Potravinářské práce	29-51-E/501	Potravinářská výroba	8	8	7c,8a,9a,19,26			2 letý obor vzdělání
			29-53-E/002	Pekařské práce						
			29-54-E/002	Pečivářské a cukrovinkářské práce						
			29-58-E/001	Konzervářenské práce						
	29-51-H/01	Výrobce potravin	29-52-H/001	Mlynář	12	10	9a,19,26	29-41-M/01	Technologie potravin	
			29-54-H/003	Cukrovinkář - pečivář - výroba cukrovinek						
			29-54-H/004	Cukrovinkář - pečivář - výroba trvanlivého pečiva						
			29-55-H/001	Mlékař						
			29-55-H/002	Mlékař - výroba						
			29-55-H/003	Mlékař - prodej						
			29-57-H/002	Sladovník - pivovarník						
			29-58-H/001	Konzervář						

31 Textilní výroba a oděvnictví										
	31-57-H/01	Výrobce textilií	31-52-H/003	Plstář	12	12	3,7a,8a,9a,19,20,22			
			31-54-H/001	Pletář						
			31-57-H/001	Pracovník v textilním a oděvním průmyslu						
	31-59-E/01	Šití oděvů	31-59-H/501	Výroba konfekce	8	8	4,9a,19,22,			3 letý obor vzdělání
			31-59-E/001	Šití oděvů						
			31-59-E/503	Výroba konfekce						
	31-59-E/02	Šití prádla	31-59-E/002	Šití prádla	8	8	4,9a,19,22,			2 letý obor vzdělání
			31-59-E/503	Výroba konfekce						
32 Kožedělná a obuvnická výroba a zpracování plastů										
33 Zpracování dřeva a výroba hudebních nástrojů										
	33-54-H/02	Mechanik dechových a bicích hudebních nástrojů	33-54-H/005	Mechanik dechových a bicích hudebních nástrojů	12	12	3,5,7a,9a,19,22	33-43-M/01	Výroba hudebních nástrojů	
34 Polygrafie, zpracování papíru, filmu a fotografie										
	34-52-H/01	Tiskař na polygrafických strojích	34-52-H/001	Tiskař na polygrafických strojích	7	7	4,7a,9a,19,22	34-52-L/01	Tiskař na polygrafických strojích	
	34-57-H/01	Knihář	34-57-H/001	Knihář	12	10	4,7a,9a	34-57-L/01	Technik dokončova cího zpracování tiskovin	
36 Stavebnictví, geodézie a kartografie										
	36-54-H/01	Kameník	36-54-H/001	Kameník	12	10	1,4,5,7a,8,19			
	36-52-H/01	Instalatér	36-52-H/001	Instalatér	12	7	7a,9a	36-45-M/01	Technická zařízení budov	
	36-52-H/02	Mechanik plynových zařízení	36-52-H/004	Mechanik plynových zařízení	12	7	7a,9a	36-45-M/01	Technická zařízení budov	
	36-56-H/01	Kominík	36-56-H/001	Kominík	12	10	7a,9a,19,22			
	36-58-H/01	Montér vodovodů a kanalizací a obsluha vodárenských zařízení			12	7	7a,9a			
	36-62-H/01	Sklenář	36-62-H/001	Sklenář	12	10	9a			
	36-65-H/01	Vodař			12	7	19			
	36-66-H/01	Montér suchých staveb	36-66-H/001	Montér suchých staveb	12	12	7a,9a			
37 Doprava a spoje										
	37-51-H/01	Manipulant poštovního provozu a přepravy	37-51-H/001	Manipulant poštovního provozu a přepravy	12	10	28	37-42-M/01	Logistické a finanční služby	
	37-52-H/01	Železničář	37-52-H/001	Železničář	12	12	27	37-41-M/01	Provoz a ekonomik a dopravy	
39 Speciální a interdisciplinární obory										
	39-41-H/01	Malíř a lakýrník	23-61-H/001	Lakýrník	12	12	4,7a,8a,9a,10,19			
			36-57-H/001	Malíř						

41 Zemědělství a lesnictví										
	41-51-H/02	Včelař	41-51-H/013	Včelař	12	12	8a,9a	41-44-M/01	Zahradnictví	
	41-52-E/01	Zahradnické práce	41-52-E/005	Sadovnické a květinářské práce	8	8	4,7a,8a,9a,19			3 letý obor vzdělání
			41-52-E/008	Květinářské práce - květinářské a aranžérské práce						
			41-52-E/011	Zahradnické práce						
			41-52-E/510	Zahradnická výroba						
			41-53-E/003	Včelařské, zelinářské a ovocnářské práce						
	41-53-H/01	Rybář	41-53-H/002	Rybář	12	7	1, 4, 8a, 8b, 19, 27	41-43-M/01	Rybářství	
	41-53-H/02	Jezdec a chovatel koní	41-53-H/008	Jezdec a ošetřovatel dostihových koní	12	10	1,4,7a,8a,9a,10,11,19,21,22			
			41-53-H/010	Chovatel koní a jezdec						
	41-55-E/01	Opravařské práce	41-55-E/002	Opravařské práce	8	8	4,7a,9b,19,22			3 letý obor vzdělání
	41-56-H/01	Lesní mechanizátor	41-56-H/001	Mechanizátor lesní výroby	17	10	1,4,5,8a,9a,11,19,20,22	41-45-M/01	Mechanizace a služby	
	41-57-H/01	Zpracovatel dřeva	41-57-H/001	Zpracovatel dřeva	17	10	4,5,9a,19,20,22	41-45-M/01	Mechanizace a služby	
								33-42-M/01	Nábytkářská a dřevařská výroba	
								41-46-M/01	Lesnictví	
53 Zdravotnictví										
	53-41-H/01	Ošetřovatel	53-41-H/002	Ošetřovatel	12	8	1,4,7a,8a,9a,11,16,21,23	53-41-M/01	Zdravotnický asistent	
63 Ekonomika a administrativa										
65 Gastronomie, hotelnictví a turismus										
	65-51-E/01	Stravovací a ubytovací služby	65-52-E/001	Kuchařské práce	8	8	7c,8a,9a,19,26			3 letý obor vzdělání
	65-51-E/02	Práce ve stravování	65-51-H/501	Provoz společného stravování	17	10	7c,8a,9a,19,26			2 letý obor vzdělání
			65-51-E/501	Provoz společného stravování						
66 Obchod										
	66-51-E/01	Prodavačské práce	66-51-H/501	Obchodní provoz	8	8	1,4,7a,9a,19,22,26			3 letý obor vzdělání
			66-51-E/003	Prodavačské práce						
			66-51-E/501	Obchodní provoz						
	66-53-H/01	Operátor skladování	66-53-H/003	Operátor skladování	12	10	4,19,22			

69 Osobní a provozní služby										
	69-53-H/01	Rekondiční a sportovní masér	69-53-H/001	Rekondiční a sportovní masér	15	10	7a,9a,23,26	69-41-L/02	Masér sportovní a rekondiční	
	69-54-E/01	Provozní služby	69-53-E/502	Provoz domácnosti	8	8	4,9a,19			2 letý obor vzdělání
			69-54-E/002	Práce v čistírnách a prádelnách						
			69-55-E/003	Práce ve zdravotnických a sociálních zařízeních - provozní práce						
74 Tělesná kultura, tělovýchova a sport										
82 Umění a užitě umění										
	82-51-H/05	Vlásenkář a maskér	82-51-H/011	Vlásenkář a maskér	7	7	9a	82-48-L/01	Starožitník	
	82-51-H/06	Umělecký štukatér	82-51-H/004	Umělecký štukatér	7	7	7a,9a,19,22	82-48-L/01	Starožitník	
	82-51-H/07	Umělecký pozlaccovač	82-51-H/007	Umělecký pozlaccovač	7	7	7a,9a	82-48-L/01	Starožitník	
	82-51-H/08	Umělecký sklenář	82-51-H/010	Umělecký sklenář	7	7	9a	82-48-L/01	Starožitník	

Poznámka:

47) Platnost nahrazovaných oborů vzdělání bude ukončena v souladu s ustanovením § 185 odst. 1 školského zákona.“.

14. V oddíle D části D1 se slova „23-45-M/005 Silniční doprava-provoz a údržba vozidel“ včetně řádku tabulky zrušují.

15. V oddíle D části D1 se slova „75-41-M/001 Sociální služby 63-99-6/20 5), 75-41-M/002 Sociální péče 75-46-6, 75-41-M/006 Výchovná a humanitární činnost 76-45-6, 75-41-M/007 Sociální činnost 76-52-6“ včetně řádků tabulky zrušují.

16. V oddíle D se za část D5 vkládá nová část D6, která včetně nadpisu zní:

„D6 Obory vzdělání poskytující střední vzdělání s maturitní zkouškou, - dobíhající soustava pozbývající platnosti od školního roku 2009/2010 počínaje prvním ročníkem

Skupina	Kód	Obor vzdělání	Nejvýše žáků na jednoho učitele odborného výcviku - ročník		Kód oborů vzdělání podle dřívějších předpisů	Poznámky
			1.	2.- 4.		
1	2	3	4	5	6	7
	75-41-M/001	Sociální služby			63-99-6/20	5)
	75-41-M/002	Sociální péče			75-46-6	
	75-41-M/006	Výchovná a humanitární činnost			76-45-6	
	75-41-M/007	Sociální činnost			76-52-6	“.

43 Veterinářství a veterinární prevence								
53 Zdravotnictví								
	53-41-M/01	Zdravotnický asistent	53-41-M/007	Zdravotnický asistent		1,4,7a,8a,9a,11,16,21,23	Také nástavbové studium	
	53-44-M/03	Asistent zubního technika	53-44-M/007	Asistent zubního technika		4,5,7a,8a,9a,16,19,22,23		
61 Filozofie, teologie								
63 Ekonomika a administrativa								
64 Podnikání v oborech, odvětví								
65 Gastronomie, hotelnictví a turismus								
66 Obchod								
68 Právo, právní a veřejnosprávní činnost								
	68-42-M/01	Bezpečnostně právní činnost	68-42-M/003	Bezpečnostně právní činnost		23,27		
			68-42-M/001	Ochrana osob a majetku				
			68-42-M/002	Veřejnoprávní ochrana				
69 Osobní a provozní služby								
	69-41-L/02	Masér sportovní a rekondiční	69-41-M/001	Masér sportovní a rekondiční	15	10	7a,8a,9a,16,23,26	Také nástavbové studium
72 Publicistika, knihovnictví a informatika								
	72-41-M/01	Informační služby	72-41-M/001	Knihovnické a informační systémy a služby			8a	
75 Pedagogika, učitelství a sociální péče								
78 Obecně odborná příprava								
79 Obecná příprava								
82 Umění a užité umění								
	82-41-M/02	Užitá fotografie a média	82-41-M/002	Užitá fotografie a média			9a	
			82-43-M/001	Foto-video reportér - producent				
	82-41-M/04	Průmyslový design	82-41-M/005	Tvarování průmyslových výrobků - tvarový a grafický design obalů			9a	
			82-41-M/034	Tvarování průmyslových výrobků - průmyslový design				

	82-41-M/05	Grafický design	82-41-M/007	Propagační výtvarnictví - propagační grafika			9a	
			82-41-M/009	Propagační výtvarnictví - aranžování				
			82-41-M/010	Propagační výtvarnictví - vědecká kresba a ilustrace				
			82-41-M/032	Grafika v reklamní praxi				
			82-41-M/035	Propagační výtvarnictví - grafická úprava tiskovin				
	82-41-M/09	Modelářství a návrhářství obuvi a módních doplňků	82-41-M/028	Modelářství a návrhářství obuvi a módních doplňků			9a	
	82-41-M/10	Řezbářství	82-41-M/030	Tvarování dřeva a řezbářství			4,9a,19	
	82-41-M/12	Výtvarné zpracování keramiky a porcelánu	82-41-M/036	Výtvarné zpracování keramiky a porcelánu - zdobení			3,7a,9a,19	
			82-41-M/037	Výtvarné zpracování keramiky a porcelánu - vytváření keramiky				
			82-41-M/038	Výtvarné zpracování keramiky a porcelánu - kamnářství				
			82-41-M/018	Výtvarné zpracování keramiky a porcelánu - modelářství				
	82-41-M/13	Výtvarné zpracování skla a světelných objektů	82-41-M/039	Výtvarné zpracování skla - modelářství lisovaného skla			3,5,7a,9a,19	
			82-41-M/040	Výtvarné zpracování skla - broušení a vzorování broušeného skla				
			82-41-M/041	Výtvarné zpracování skla - hutní tvarování skla				
			82-41-M/042	Výtvarné zpracování skla - tvarování, malování a leptání skla				
			82-41-M/043	Výtvarné zpracování skla - rytí skla				
			82-41-M/044	Výtvarné zpracování skla - tvorba a výroba skleněných figurek				
			82-41-M/045	Výtvarné zpracování skla - vzorkářství skleněné bižuterie				
			82-41-M/024	Design světelných objektů				
	82-41-M/14	Textilní výtvarnictví	82-41-M/046	Textilní výtvarnictví - tkalcovská a tiskařská tvorba			4,9a,19	
			82-41-M/047	Textilní výtvarnictví - tkalcovská tvorba				
			82-41-M/048	Textilní výtvarnictví - tiskařská tvorba				
			82-41-M/049	Textilní výtvarnictví - ruční výtvarné zpracování textilií				
			82-41-M/050	Textilní výtvarnictví - pletářská tvorba				
			82-41-M/051	Textilní výtvarnictví - krajářská a vyšivačská tvorba				
			82-41-M/052	Textilní výtvarnictví - ruční tisk a ruční tkání				
			82-41-M/053	Textilní výtvarnictví - tvorba dekorativních předmětů z textilních a přírodních materiálů				

	82-41-M/15	Tvorba a vzorování bižuterie	82-41-M/054	Tvorba a vzorování bižuterie - tvarování a rytectví raznic			4,9a,19	
			82-41-M/055	Tvorba a vzorování bižuterie - pasířství				
			82-41-M/056	Tvorba a vzorování bižuterie - povrchové zušlechťování				
			82-41-M/057	Tvorba a vzorování bižuterie - uměleckoprůmyslové zpracování kovů				
	82-41-M/17	Multimediální tvorba	82-41-M/061	Virtuální grafika			28	
			26-46-M/001	Obrazová a zvuková technika - technické zaměření				
			26-46-M/002	Obrazová a zvuková technika - technologickoorganizační zaměření				
	82-48-L/01	Starožitník	82-48-L/001	Starožitník	6	6	28	Také nástavbové studium
	82-51-L/02	Uměleckořemeslné zpracování dřeva	82-51-L/006	Uměleckořemeslné zpracování dřeva - práce truhlářské	6	6	4,8a,9a,19	Také nástavbové studium
			82-51-L/007	Uměleckořemeslné zpracování dřeva - práce řezbářské				
			82-51-L/008	Uměleckořemeslné zpracování dřeva - práce čalounické a dekorátérské				

Poznámka:

47) Platnost nahrazovaných oborů vzdělání bude ukončena v souladu s ustanovením § 185 odst. 1 školského zákona.“.

25. V oddíle E části E1 se slova „Diplomovaný a obyvatel při krizových situacích“ nahrazují slovy „Ochrana vojsk a obyvatelstva“.
oční optik bez získání způsobilosti zdravotnického „Ochrana vojsk a obyvatelstva“.
pracovníka“ nahrazují slovy „Diplomovaný oční optik,
3, 4, 23, 48)“.

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 31. srpna

26. V oddíle E části E1 se slova „Ochrana vojsk 2008.

Předseda vlády:

Ing. **Toplánek** v. r.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy:

Mgr. **Liška** v. r.

269**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 29. ledna 2008 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formánková, Vojen Güttler, Pavel Holländer, Ivana Janů, Vladimír Kůrka, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Miloslav Výborný a Eliška Wagneřová o návrhu Městského soudu v Praze na zrušení ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vyjádřeného slovy: „Za žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví a) proti rozhodnutí správního orgánu Kč 2 000,-“,

takto:

Návrh se zamítá.**Odůvodnění****I.****Vymezení věci a rekapitulace návrhu**

Ústavnímu soudu byl dne 21. září 2006 doručen návrh Městského soudu v Praze na zrušení ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vyjádřeného slovy: „Za žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví a) proti rozhodnutí správního orgánu Kč 2 000,-“.

Navrhovatel tak učinil dle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to poté, co v souvislosti se svojí rozhodovací činností v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a § 48 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále též jen „s. ř. s.“) dospěl k závěru, že ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) přílohy zákona o soudních poplatcích, jehož má být při řešení věci sp. zn. 9 Ca 52/2006, 9 Ca 53/2006, 9 Ca 54/2006, 9 Ca 55/2006 a 9 Ca 56/2006 použito, je v rozporu s čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále též jen „Listina“) a čl. 1 Ústavy.

V uvedených věcech sp. zn. 9 Ca 52–56/2006 je Městským soudem v Praze rozhodováno o pěti žalobách obchodní společnosti FAD, a. s., proti Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu, jimiž se domáhá zrušení 162 rozhodnutí žalovaného, kterými byla zamítnuta odvolání proti platebním výměrům na daň z převodu nemovitostí, vydaným Finančním úřadem pro Prahu 5. Uvedenými rozhodnutími nebylo žalobkyni v daňovém řízení uznáno právo na osvobození od daně z převodu nemovitostí podle § 20 odst. 7 písm. a) a b) zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, které uplatnila z převodu bytových a nebytových jednotek v přesně označené nemovitosti, přitom kupní smlouvy s příslušnými nabyvateli – fyzickými a právnickými osobami – jsou různého data a právní účinky vkladu vlastnického práva vzešlého z uvedených smluv rovněž nastaly vždy k jinému časovému okamžiku (datu). Správní rozhodnutí o vyměření daně, jakož i rozhodnutí o odvolání ve správním řízení byla finančními orgány vydána jako samostatná rozhodnutí, skutkově i právně posuzující konkrétní případ převodu. Žalobkyně v rámci dispoziční volnosti napadla 162 správních rozhodnutí 5 žalobami, směřujícími proti těm správním rozhodnutím, která odpovídají určitému předmětu převodu (např. bytu s nebytovým prostorem) nebo jen nebytovému prostoru určitého charakteru (např. sklep, garáž).

Úvodem odůvodnění návrhu na zrušení předmětného zákonného ustanovení Městský soud v Praze vychází z poukazu na jednu z podmínek uplatnění žalob před správním soudem, jíž je splnění poplatkové povinnosti podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 1 písm. a) uvedeného zákona se soudní poplatky vybírají za řízení před soudy České republiky, a to z úkonů uvedených v sazebníku soudních poplatků, přičemž ve věcech správního soudnictví dle položky 14a bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků, jenž tvoří přílohu zákona o soudních poplatcích, je soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč stanoven jako poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu. Ve věcech, v nichž žalobce napadá více správních rozhodnutí, je pak dle navrhovatele otázkou, jaký úkon je vlastně žalobou ve smyslu položky 14a bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků. Jinými slovy vyjádřeno, je-li tímto úkonem ryze formálně bez přihlídnutí k obsahu a k okolnostem vedoucím k vydání správního aktu jen písemné podání označené jako žaloba, nebo je jím každý žalobní návrh uplatněný v takovém písemném podání, neboť ten, směřuje-li vždy proti jinému rozhodnutí, musí být také žalobou. Navrhovatel v této souvislosti připomíná, že ve správním soudnictví je řízení před správním soudem vymezeno nejen okruhem účastníků řízení, jimiž jsou žalobce a správní orgán, který ve správním řízení rozhodl ve druhém stupni, nýbrž i předmětem řízení, kterým je autonomně vždy jednotlivé samostatné správní rozhodnutí, neboť jde o posouzení zákonnosti takového rozhodnutí po stránce materiální i procesní.

Městský soud ke zdůvodnění své aktivní legitimace pro řízení o kontrole norem připomíná, že zákonné ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků má být v uvedených právních věcech aplikováno jako předpoklad projednání podaných žalob.

Určení výše soudního poplatku v předmětných řízeních odvisí ale od příklonu k jedné ze dvou naznačených výkladových alternativ položky 14a bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků. Při jejich zvažování navrhovatel uvádí, že výše poplatku stanovená podle počtu písemných podání by neodpovídala počtu a rozsahu skutečně dle obsahu žaloby a dle § 65 a následujících soudního řádu správního vedených řízení, a záviselo by pouze na vůli žalobce, v kolika žalobách – písemných podáních – uplatní své právo na soudní ochranu proti určitému počtu vydaných správních rozhodnutí, přičemž by zahájená řízení byla zpoplatněna částkou z vůle žalobce bez ohledu na předmět řízení. V rámci své volné dispozice s návrhem by si žalobce rozvrhem návrhů do jednotlivých žalob určil výši soudního poplatku sám. Takový důsledek dispozičního oprávnění žalobce považuje navrhovatel za porušení ústavního principu rovnosti (s poukazem na čl. 4 odst. 1 Listiny), protože by dle něj vytvářel nerovnost v právu na přístup k soudu. Z uvedeného důvodu Městský soud v Praze v analogických případech vycházel z toho, že pro vznik poplatkové povinnosti není rozhodné, jak je podána žaloba, zda věci spolu souvisejí, zda se týkají shodných účastníků řízení, zda budou soudem projednány a rozhodnuty na základě shodného skutkového a právního posouzení a zda napadená rozhodnutí správních orgánů byla či nebyla vydána stejného data, nýbrž podle položky 14a bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků ve spojení s § 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích vybíral poplatek z každého žalobního návrhu, směřujícího proti jednomu samostatnému správnímu rozhodnutí.

Uvedený postup soudu však nebyl shledán ústavně konformním nálezem Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 664/03 [Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 40, nález č. 56]. Po reprodukci obsahu daného nálezu, jakož i reprodukci tomuto nálezu odpovídajících rozsudků Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 53/2004-76 a č. j. 1 Afs 127/2005-105 Městský soud v Praze konstatuje, že se z důvodu naprosté souměřitelnosti procesního postupu v otázce poplatkové povinnosti a věcné podstaty sporu cítí být ve shora uvedených věcech, v souvislosti s nimiž podává tento návrh na zrušení ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) přílohy zákona o soudních poplatcích, vázán názorem Ústavního soudu, dle něhož neobstojí interpretace, podle které je účastník řízení povinen platit soudní poplatek za žalobu proti každému jednotlivému správnímu rozhodnutí.

Jestliže tedy ve správním soudnictví není Ústavním soudem považováno za ústavně konformní vybrání soudního poplatku ve výši 2 000,- Kč ze žaloby proti každému správnímu rozhodnutí, a jiná úprava vybrání soudního poplatku ve věcech správního soudnictví ze zákona nevyplývá, nelze pak dle městského soudu jinak, než dovodit, že samo ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) sazebníku soud-

ních poplatků, které musí být aplikováno jedině ve spojení s § 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích, je protiústavní. Uvedený závěr dle navrhovatele plyne i z argumentace Ústavního soudu v nálezu sp. zn. I. ÚS 664/03, dle níž postupem aplikovaným městským soudem došlo k disproportční výši poplatku ve vztahu k výši vyměřené daně (40 % celkové vyměřené daně). Ve srovnání s rozhodovanou věcí navrhovatel ale s daným argumentem polemizuje, neboť v ní se mu celková výše soudního poplatku (324 000,- Kč) v poměru k celkové částce vyměřených daní určené součtem jednotlivě vyměřovaných daní (každá daň ve výši desetitisíců, také statisíců a miliónu) jeví velmi přiměřená. Hledisko disproportionce mezi výší soudního poplatku a možným výsledkem řízení nelze dle navrhovatele uplatnit např. v řízení o přezkumu správních rozhodnutí ve věcech přestupků, neboť vzhledem k výši pokuty dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, představuje tato nižší částku než soudní poplatek. Městský soud v Praze na okraj merita srovnávaných věcí poukazuje na odlišný pohled Ústavního soudu na předmět řízení ve správním řízení, pokud se v nálezu sp. zn. I. ÚS 664/03 argumentuje hlediskem „obchodního případu“, přičemž dále uvádí, že měl původně za jednoznačné, že z dosavadního znění položky 14a bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků lze jako měřítko zaplacení soudního poplatku dovodit jen správní rozhodnutí, jelikož tato sazební položka se týká správního soudnictví, v němž je předmětem přezkumného řízení individuální správní akt a soudem je posuzována zákonnost nejen materiální, ale i formální stránky vydaného správního aktu. Z uvedeného důvodu jednotlivá daňová rozhodnutí projednává procesně v samostatném řízení jako správní případ, resp. případ vydání individuálního správního aktu, což je důvodem, proč z hlediska soudního poplatku žalobu proti více rozhodnutím neposuzuje jako jeden obchodní případ podle skutkové a právní problematiky podstaty vztahů, které byly základem pro vydání daňových rozhodnutí. Platební výměry jsou správci daně vydávány samostatně a jsou samostatným exekučním titulem.

Z pohledu právního názoru obsaženého v nálezu sp. zn. I. ÚS 664/03 ale dle navrhovatele předmětná zákonná úprava ve své dikci Ústavním soudem naznačená hlediska nevyjadřuje. Situace vzniklá po přijetí nálezu sp. zn. I. ÚS 664/03 dle přesvědčení Městského soudu v Praze nedovoluje v dané věci pěti žalob proti 162 správním rozhodnutím vyměřit soudní poplatek ze žaloby proti každému správnímu rozhodnutí, neboť takový postup by byl protiústavní. Městský soud však dle svého přesvědčení nemá možnost vyměřit žalobkyni soudní poplatek ani z formálního hlediska dle počtu žalob, neboť nese odpovědnost za vybrání soudního poplatku ve správné výši, a tato výše nemůže být určena vůli žalobce a jím zvoleného způsobu podání žalob, přičemž jiná kritéria vybrání soudního poplatku ze zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevyplývají. Soud zároveň vyslovuje vázanost právním názorem Ústavního soudu ohledně posuzování vazby výše soudního poplatku k předmětu řízení, tj. ohledně nutnosti rozhodovat o výši poplatku případ od případu, což by ale znamenalo možný rozpor se zásadou rovnosti a předvídatelnosti práva, jakož i zásadou hospodárnosti řízení (vzhledem k nutnosti v takovém případě zevrubného seznámení se s posuzovanou věcí v okamžiku zahájení řízení).

S ohledem na uvedené důvody navrhovatel vyslovuje stanovisko, dle něhož by zákonná úprava soudních poplatků ve správním soudnictví měla přesně určit pravidla, za jaký úkon či za jaké řízení a v jaké výši lze soudní poplatek od žalobce vybrat tak, aby soud při aplikaci příslušného ustanovení zákona nebyl vystaven různým interpretačním alternativám. Jelikož se Městský soud v Praze dle svého přesvědčení na základě uvedeného nálezu Ústavního soudu ocitl v procesní situaci, v níž nemá na jisto postaveno, v jaké výši má vést žalobkyni k zaplacení soudního poplatku z podaných žalob tak, aby splnil svoji zákonnou povinnost vybrat soudní poplatek dle ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků ve spojení s § 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., a je-li dle čl. 95 odst. 2 Ústavy vázán zákonem a zároveň příkazem postupovat ústavně konformním způsobem, dospěl pro uvedené k závěru, že právní úprava ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků je nejednoznačná, neboť umožňuje různé interpretace výše soudního poplatku ze žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, a tím ve svých důsledcích zakládá nerovné postavení účastníků řízení v jejich ústavně zaručeném právu na přístup k soudu dle čl. 36 odst. 1 Listiny a současně porušuje jeden ze základních principů právního státu, a to princip právní jistoty a důvěry v právo dle čl. 1 odst. 1 Ústavy, jenž je garantován zásadou předvídatelnosti zákona, jeho srozumitelnosti a zásadou jeho vnitřní bezrozpornosti.

Pro takto vyložené důvody Městský soud v Praze navrhuje, aby Ústavní soud po provedeném řízení nálezem rozhodl, že ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vyjádřené slovy: „Za žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví a) proti rozhodnutí správního orgánu Kč 2 000,-“, se zrušuje dnem, který Ústavní soud v nálezě stanoví.

II.

Rekapitulace podstatných částí vyjádření účastníka řízení, jakož i repliky navrhovatele

Podle § 42 odst. 4 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaslal Ústavní soud předmětný návrh Poslanecké sněmovně. Úvodem svého vyjádření ze dne 1. listopadu 2006 předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Ing. Miloš Vláček konstatuje, že položka 14a včetně napadeného ustanovení bodu 2 písm. a) byla do sazebníku soudních poplatků vložena doprovodným zákonem k soudnímu řádu správnímu, jenž byl publikován pod č. 151/2002 Sb., přičemž návrh zákona byl předložen do Poslanecké sněmovny vládou dne 4. října 2001, projednán pak jako tisk 1081. K otázce souladu napadeného zákonného ustanovení s ústavním pořádkem se pak ve vyjádření odkazuje na důvodovou zprávu k danému návrhu, dle níž „navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána“. První čtení, jak se dále ve vyjádření uvádí, se konalo dne 25. října 2001 na 39. schůzi Poslanecké sněmovny, v hlasování č. 234 byl návrh přikázán ústavněprávnímu výboru, přičemž se pro něj z přítomných 117 poslanců vyslovilo 109 a nikdo nebyl proti. Tisk 1081 projednal ústavněprávní výbor na své 97. schůzi dne 18. ledna 2002, přičemž na rozdíl od původního znění vládního návrhu obsahujícího částku 5 000,- Kč ústavněprávní výbor v přijatém usnesení navrhl tuto částku snížit na výši 2 000,- Kč (usnesení výboru č. 235 bylo následně projednáno jako tisk 1081/1). Druhé čtení se konalo na 46. schůzi Poslanecké sněmovny, obecná rozprava k návrhu proběhla ve dnech 30. ledna a 8. února 2002, 8. února pak následovala rozprava podrobná. Pozměňovací návrhy z ní plynoucí byly shrnuty do tisku 1081/2. Třetí čtení se uskutečnilo na téže – tj. 46. schůzi Poslanecké sněmovny dne 15. února 2002, závěrečný návrh usnesení, kterým Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s přijatým návrhem zákona, a to podle tisku 1081, ve znění pozměňovacích návrhů, byl přijat, když se pro něj z přítomných 159 poslanců vyslovilo 149 a nikdo nebyl proti. Následně byl návrh zákona postoupen Senátu, který se jím nezabýval. Prezident republiky zákon podepsal dne 28. března 2002.

Na základě uvedeného předseda Poslanecké sněmovny konstatuje, že zákon byl schválen potřebnou většinou poslanců Poslanecké sněmovny, byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl řádně vyhlášen.

S ohledem na Poslaneckou sněmovnou přijaté pozměňující návrhy, jež se napadeného ustanovení dotkly pouze ve výši navržené částky, a s ohledem na důvodovou zprávu se ve vyjádření konstatuje, že zákonodárny sbor jednal v přesvědčení o souladu přijatého zákona s Ústavou i právním řádem a že je na Ústavním soudu, aby v souladu s „podanou ústavní stížností Městského soudu v Praze“ (sic!) a jeho návrhem na zrušení ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 151/2002 Sb., a to v části vyjádřené slovy: „Za žalobu na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví a) proti rozhodnutí správního orgánu Kč 2 000,-“, posoudil ústavnost tohoto zákona a vydal příslušné rozhodnutí.

Závěrem předseda Poslanecké sněmovny upozorňuje na ne zcela přesně formulovaný návrh Městského soudu v Praze, v němž se navrhuje zrušení slov „Za žalobu na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví a) proti rozhodnutí správního orgánu Kč 2 000,-“, přičemž v položce 14a bodě 2 návětí zní: „Za žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví“, a dále je text členěn na písmena a) až d). Vypuštěním výše uvedených slov by dle účastníka řízení v položce 14a bodě 2 zůstala v návětí pouze slova „nebo jiný návrh“, a dále text písmen b) až d), což by v praxi vedlo ke zmatečnosti a neaplikovatelnosti tohoto ustanovení.

Podle § 42 odst. 4 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zaslal Ústavní soud předmětný návrh i Senátu Parlamentu České republiky.

Úvodem svého vyjádření ze dne 7. listopadu 2006 jeho předseda MUDr. Přemysl Sobotka, shodně s vyjádřením předsedy Poslanecké sněmovny, upozorňuje na nesprávnou formulaci návrhového petitu, poukazuje přitom na gramatické nesrovnatelnosti zůstavší dikce po případné derogaci (očividně by např. přebývala slova „nebo jiný“), dále na nesrovnatelnosti legislativně-technické [navrhuje se zrušit písmeno a) položky 14a bodu 2 mj. ve slovech „Za žalobu na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví“, ač tato slova vůbec písmeno a) neobsahuje], a konečně i na nesrovnalosti obsahové [vypuštěním slova „žaloba“ by nebylo z hlediska další interpretace zcela pokryto písmeno d) bodu 2 položky 14a, tj. „ostatní případy“, které dosud zahrnuje např. žaloba na nečinnost]. K obsahu svého vyjádření pak účastník dodává, že se bude týkat varianty návrhu na zrušení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků.

Ke genezi napadeného zákonného ustanovení se ve vyjádření uvádí, že přijetí položky 14a sazebníku poplatků připadlo do období legislativního projednávání reformy správního soudnictví v roce 2002 [s výjimkou nově vloženého ustanovení bodu 2 písm. d), které bylo do dané položky zařazeno zákonem č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů]. Bylo provedeno zákonem č. 151/2002 Sb. Návrh uvedeného zákona byl Senátu postoupen dne 25. února 2002, pod č. 224 byl předmětný návrh organizačním výborem Senátu přikázán ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu, a dále výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Oba výbory usneseními č. 83 ze dne 6. března 2002, resp. č. 94 ze dne 12. března 2002 doporučily Senátu návrh schválit ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Dne 21. března 2002 návrh zákona projednalo na své 15. schůzi třetího funkčního období plénum Senátu a usnesením č. 327 vyjádřilo vůli se jím nezabývat. V hlasování č. 95 bylo 38 ze 43 přítomných senátorů pro návrh, jeden byl proti návrhu.

Dle vyjádření napadené ustanovení nebylo co do obsahu v průběhu legislativního projednávání v Senátu nikterak problematizováno, což dokazuje i forma přijetí návrhu zákona, která je de facto schválením návrhu zákona Senátem v plénu bez rozpravy. Z uvedeného pak účastník řízení činí závěr, dle něhož Senát návrh zákona projednal v mezích ústavní pravomoci a rozhodl, jak bylo již uvedeno.

Ve stanovisku k věci samé pak účastník řízení vychází z interpretace § 1 zákona o soudních poplatcích. Uvádí, že jeho dikce prima facie umožňuje důsledně rozlišovat mezi poplatkem za řízení, poplatkem za úkon soudu a poplatkem za úkon správy soudu, přičemž v reakci na nejednotnou aplikační praxi se významem této distinkce zabýval Nejvyšší soud ve stanovisku ze dne 4. července 1996 sp. zn. Cjpn 68/95 a Opjn 1/95. V dalším rekapituluje vývoj právní úpravy soudních poplatků počínaje císařským nařízením č. 279/1915 ř. z., o soudních poplatcích, přes zákon č. 173/1950 Sb., o soudních poplatcích, nařízení ministra financí č. 3/1951 Sb., kterým se vydává sazebník soudních poplatků a některé předpisy o nich, resp. nařízení ministra financí č. 22/1959 Sb., o soudních poplatcích, dále zákon č. 116/1966 Sb., o soudních poplatcích, zákon č. 147/1984 Sb., o soudních poplatcích, až po zákon č. 549/1991 Sb. a jeho novelizaci provedenou zákonem č. 255/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Byla-li dle účastníka pro první z uvedených úprav charakteristická srozumitelnost a relativně vysoká konkrétnost, pro úpravy z doby po roce 1948 byla pak příznačná vyšší míra obecnosti, nejednoznačnost a směšování různých právních institutů (např. v právní úpravě z let 1951 a 1959 směšování poplatků za žalobu či návrh s poplatky za různé výpisy, osvědčení apod.).

Ve vazbě na ustanovení § 1 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění zákona č. 255/2000 Sb., se ve vyjádření předsedy Senátu konstatuje, že položka 14a, jejíž součástí je dotčené ustanovení, je v sazebníku řazena mezi poplatky vybírané za řízení, přičemž ani z dikce § 1 písm. a), podle které se poplatky za řízení vybírají „z úkonů uvedených v sazebníku poplatků“, ani z uvozovací věty bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků znějící „za žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví“, ani ze spojení obou nelze dovozovat, že by nemělo být zpoplatněno řízení jako celek. Zákonodárce dle přesvědčení účastníka specifikoval sazbu poplatku podle požadavku dostupnosti soudní ochrany, povahy posuzované věci i podle náročnosti na rozhodující orgán – soud. Vzhledem ke

skutečnosti, že navrhovatel ve svém podání zvažuje pojmy řízení, žaloba a žalobou napadené správní rozhodnutí, účastník zastává názor, dle něhož právní konstrukce poplatkového práva zůstává přes proměnlivé výrazové prostředky v čase ve své podstatě neměnná, přičemž jejím základem je rozčlenění na poplatky za řízení a poplatky za úkony při zohlednění rozdílu mezi úkony soudu a úkony justiční správy. Z uvedeného důvodu formuluje následující interpretaci dotčeného ustanovení: v soudním řízení před správním soudem proti rozhodnutí správního orgánu je zpoplatněn výkon soudnictví v jedné instanci, a to částkou 2 000,- Kč splatnou při podání žaloby.

Účastník řízení zdůrazňuje volnost projevu právního subjektu, pročež považuje za správné vázat soudní poplatek na žalobu (dispoziční úkon žalobce), a nikoli jej chápat jako ekonomický příspěvek na výdaje státu za úřední činnost. Součástí dispoziční volnosti žalobce je jeho právo svým podáním vymezit předmět řízení (kupř. jednou žalobou ke správnímu soudu žádat o přezkoumání několika správních rozhodnutí). Na straně druhé účastník (s poukazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 53/2004-76 a č. j. 1 Afs 127/2005-105) upozorňuje na oprávnění soudu věci spojit ke společnému projednání nebo více napadených správních rozhodnutí pojatých do jedné žaloby vyloučit k samostatnému projednání, není-li společné řízení možné nebo vhodné (§ 39 odst. 2 s. ř. s.). Z uvedeného rozboru se ve vyjádření vyvozuje závěr, dle něhož ve věci, v níž je napadáno více rozhodnutí správních orgánů jedinou správní žalobou, rozhodnutí jsou skutkově a právně identická a týkají se týchž účastníků, musí být vedeno jedno řízení, zpoplatněné jednou sazbou-jedním poplatkem za řízení dle sazebníku. V této souvislosti je kladen důraz na vzájemnou vazbu splnění poplatkové povinnosti a garantování přístupu k soudu.

Vycházejí z analogických prvků mezi občanským soudním řízením a správním soudnictvím se účastník ztotožňuje s doktrinárním stanoviskem k účelu soudních poplatků (V. Hora, Československé civilní právo procesní. Díl II., Praha 1923, s. 71), dle něhož soudnictví na straně jedné „nesmí být podnikem výdělečným“, na straně druhé nemá docházet „k sudičství, ku zneužívání soudu a řízení soudního a tím i ku škodě celku“. Jinými slovy vyjádřeno, na potenciálního žalobce má soudní poplatek působit motivačně (nezneužívat soudnictví), z hlediska společnosti plní poplatek roli části ekonomického ekvivalentu za činnost soudu (výkon soudnictví). Uvedený právní závěr dle účastníka plyne i z judikatury Evropského soudu pro lidská práva (Buffalo, s. r. o. v likvidaci, proti Itálii). Vycházejí z proporcionality vztahu uvedených účelů, považuje předseda Senátu za přiměřenou i výši soudního poplatku (tj. 2 000,- Kč).

K námitce nejednoznačnosti ze strany navrhovatele pak účastník řízení konstatuje, že dle jeho názoru jsou zákonná pravidla v předmětné věci nastavena dostatečně jasně, srozumitelně a natolik obecně, aby soudu umožňovala aplikovat danou normu případ od případu, přičemž ponechávají dostatečný prostor pro uvážení. Domnívá se dále, že nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 664/03, dle něhož „interpretace zákona č. 549/1991 Sb., podle níž účastník řízení je povinen platit soudní poplatek za každé správní rozhodnutí, která jsou skutkově a právně zcela identická, týkají se týchž účastníků a jsou vydána též den, stejným správním orgánem, je nejen disproportční, ale také protiústavní“, představuje jasné a srozumitelné východisko pro řešení příp. výkladových pochybností. Vycházejí z uvedeného, poukazují na zásadu ústavně konformní interpretace jednoduchého práva, jež by měla být východiskem pro postup navrhovatele v dané věci.

Závěrem se ve vyjádření konstatuje, že je zcela na Ústavním soudu, aby „posoudil ústavnost návrhu na zrušení napadených ustanovení“.

V replice k vyjádření Poslanecké sněmovny, doručené Ústavnímu soudu dne 17. ledna 2008, navrhovatel zdůrazňuje, že ve svém návrhu vychází z čl. 11 odst. 5 Listiny, podle kterého lze poplatky ukládat pouze na základě zákona, a z čl. 37 odst. 3 Listiny, podle něhož jsou si všichni účastníci v řízení rovni, z čehož dovozuje závěr, dle něhož i v případě žaloby proti více rozhodnutím musí být výše finančních nákladů sporu určena bez závislosti na úsudku soudce vyvozeném z prostudování skutkové podstaty věci. Argumentaci zásadou rovnosti účastníků řízení Městský soud v Praze ilustruje v replice i příklady z vlastní praxe. Klade si dále otázku, zdali v případě, závisí-li určení výše soudního poplatku od úvahy soudu, neměla by být dána ve smyslu § 34 odst. 1 s. ř. s. Ministerstvu financí jako

osobě zúčastněné na řízení možnost se ke každé výši soudního poplatku vyjádřit. K formulaci petitu pak navrhovatel podotýká, že je v pravomoci Ústavního soudu dle § 70 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb. rozhodnout, že zákon nebo jiný právní předpis nebo jejich jednotlivá ustanovení se zrušují dnem, který v nálezu určí, čímž je dán nástroj zamezení vzniku nežádoucí disproporce. Závěrem repliky pak konstatuje, že na svém návrhu trvá, což činí i s poukazem na novější judikaturu Ústavního soudu (usnesení sp. zn. III. ÚS 464/06 – v elektronické verzi viz <http://nalus.usoud.cz>, ve Sbírce rozhodnutí nepublikováno.).

III.

Upuštění od ústního jednání

Dle ustanovení § 44 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. může Ústavní soud se souhlasem účastníků od ústního jednání upustit, nelze-li od něj očekávat další objasnění věci. Vzhledem k tomu, že jak navrhovatel v podání ze dne 22. ledna 2008, tak i účastníci řízení v přípisě předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 8. ledna 2008 a předsedy Senátu Parlamentu České republiky ze dne 7. ledna 2008 vyjádřili svůj souhlas s upuštěním od ústního jednání, a dále vzhledem k tomu, že Ústavní soud má za to, že od jednání nelze očekávat další objasnění věci, bylo od ústního jednání v předmětné věci upuštěno.

IV.

Petit návrhu a dikce napadeného právního předpisu

Ústavní soud je při svém rozhodování rozsahem podaného návrhu vázán a ve svém rozhodnutí z jeho hranic (ultra petitum) vykročit nemůže [viz např. rozhodnutí ve věci sp. zn. Pl. ÚS 16/94 (Sbírka rozhodnutí, svazek 2, usn. č. 14), sp. zn. Pl. ÚS 8/95 (Sbírka rozhodnutí, svazek 4, nález č. 83, vyhlášen pod č. 29/1996 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 5/01 (Sbírka rozhodnutí, svazek 24, nález č. 149, vyhlášen pod č. 410/2001 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 7/03 (Sbírka rozhodnutí, svazek 34, nález č. 113, vyhlášen pod č. 512/2004 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 10/03 (Sbírka rozhodnutí, svazek 36, nález č. 9, vyhlášen pod č. 86/2005 Sb.)]. Navrhuje-li Městský soud v Praze zrušit ustanovení položky 14a bodu 2 písm. a) přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vyjádřeného slovy: „Za žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví a) proti rozhodnutí správního orgánu Kč 2 000,-“, ačkoli celým svým obsahem návrh směřuje vůči písmeni a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků, považuje Ústavní soud vymezení petitu za zřejmý omyl, a pokud ve svých úvahách z něj vybočil, nejde o postup ultra petitum, nýbrž o odstranění zjevného rozporu mezi obsahem a citací právního předpisu, označující petit návrhu (viz obdobně v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 38/06, vyhlášen pod č. 84/2007 Sb.). V opačném případě by totiž v případě derogace navrhovatelem označeného zákonného ustanovení zbývající část položky 14a bodu 2 sazebníku poplatků pozbyla rozumného smyslu.

Ustanovení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků, jenž tvoří přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších zákonů, zní: „a) proti rozhodnutí správního orgánu Kč 2 000,-“.

V.

Podmínky aktivní legitimace navrhovatele

Návrh na zrušení ustanovení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků, jenž tvoří přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších zákonů, byl podán Městským soudem v Praze dle ustanovení § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Jak bylo již uvedeno v naraci, v uvedených věcech sp. zn. 9 Ca 52–56/2006 je Městským soudem v Praze rozhodováno o pěti žalobách obchodní společnosti FAD, a. s., proti Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu, jimiž se domáhá zrušení 162 rozhodnutí žalovaného, kterými byla zamítnuta odvolání proti platebním výměřům na daň z převodu nemovitostí, vydaným Finančním úřadem pro Prahu 5. Uvedenými rozhodnutími nebylo žalobkyni v daňovém řízení uznáno právo na osvobození od daně z převodu nemovitostí podle § 20 odst. 7 písm. a) a b) zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, které uplatnila z převodu bytových a nebytových jednotek v přesně označené nemovitosti.

Městský soud v Praze tak učinil dle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to poté, co v souvislosti se svojí rozhodovací činností v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy a § 48 odst. 1 písm. a) s. ř. s. dospěl k závěru, že ustanovení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků, jenž tvoří přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších zákonů, jehož má být při řešení věcí sp. zn. 9 Ca 52–56/2006 použito, je v rozporu s čl. 36 odst. 1 Listiny a čl. 1 Ústavy.

Procesní podmínkou aktivní legitimace obecného soudu dle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, je taková pozice zákona, příp. jeho jednotlivého ustanovení, jehož zrušení je navrhováno, k předmětu kmenového řízení, jež zakládá pro posouzení věci ze strany obecného soudu rozhodovací důvody.

Jelikož zaplacení soudního poplatku je podmínkou projednání věci (§ 9 zákona o soudních poplatcích), lze na straně navrhovatele konstatovat naplnění podmínek jeho aktivní legitimace pro řízení o kontrole norem.

VI.

Ústavní konformita kompetence a legislativního procesu

Ústavní soud v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je v řízení o kontrole norem povinen posoudit, zda napadený zákon, jeho jednotlivé ustanovení, příp. jiný právní předpis nebo jeho jednotlivé ustanovení, byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

Ze sněmovních tisků a těsnopiseckých zpráv, jakož i vyjádření účastníka řízení bylo zjištěno, že Poslanecká sněmovna schválila návrh předmětného zákona, tj. zákona č. 151/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního, ve 3. čtení na své 46. schůzi dne 15. února 2002 usnesením č. 2106, kdy z přítomných 159 poslankyň a poslanců se pro jeho přijetí vyslovilo 149 poslankyň a poslanců a nikdo nebyl proti.

Dne 21. března 2002 návrh zákona projednalo na své 15. schůzi třetího funkčního období plénum Senátu a usnesením č. 327 vyjádřilo vůli se jím nezabývat. V hlasování č. 95 bylo 38 ze 43 přítomných senátorů pro návrh, jeden byl proti návrhu.

Předmětný zákon byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl pod č. 151/2002 Sb. řádně vyhlášen v částce 61 Sbírky zákonů, která byla rozeslána dne 17. dubna 2002, a dle čl. XXVII pro rozhodování Ústavního soudu relevantní ustanovení čl. X bodu 18 nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2003.

VII.

Obsahový soulad napadených zákonných ustanovení s ústavním pořádkem

Nejobecnější vyjádření účelu a smyslu soudních poplatků je obsaženo v důvodové zprávě k vládnímu návrhu zákona o soudních poplatcích (tisk 476), přijatého Českou národní radou dne

5. prosince 1991 a vyhlášeného pod č. 549/1991 Sb.: „Úkolem právních předpisů upravujících vyměňování a vybírání soudních poplatků je též odpovídajícími sazbami poplatků zabezpečit z části úhradu nákladů, které vznikají státu výkonem soudnictví, a zároveň omezovat podávání některých neutvářených návrhů na zahájení soudních řízení. Jejich úkolem je současně působit na to, aby povinní dobrovolně plnili své povinnosti vůči spoluobčanům a ostatním subjektům.“

Z pohledu komparativního akcentuje první z uvedených účelů soudního poplatku Spolkový ústavní soud SRN (BVerfGE 50, 217 [226]). Dle něj je „poplatek veřejnoprávním peněžitým plněním, jež je poplatkovému dlužníku z důvodu veřejného plnění vůči jednotlivci jednostranně uloženo (veřejnoprávní normou anebo obdobným výsostným aktem) a je určeno k tomu, aby v návaznosti na toto plnění jeho náklady zcela anebo zčásti pokrylo“.

Smyslem a účelem ustanovení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků, jež tvoří přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 151/2002 Sb., je promítnutí přijetí soudního řádu správního i do úpravy soudních poplatků.

Základní námitkou protiústavnosti uvedeného zákonného ustanovení ze strany navrhovatele je existence jeho několika interpretačních alternativ a nejasnost a neurčitost hledisek jejich výběru. Nadto navrhovatel nepřijímá argumentaci obsaženou v nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 664/03, dle níž určením výše soudního poplatku dle písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků zpoplatněním návrhu ve vztahu ke každému napadenému správnímu rozhodnutí došlo k disproportční výši poplatku ve vztahu k výši vyměřené daně, a uvádí příklady, ve kterých k takovéto disproportci nedochází.

Otázkou ústavně konformní interpretace ustanovení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků se zabýval Ústavní soud komplexně v nálezu sp. zn. I. ÚS 664/03 (viz výše). Úvodem v něm navázal na svoji předchozí judikaturu k poplatkové povinnosti (sp. zn. IV. ÚS 162/99, Sbírka rozhodnutí, svazek 15, nálezh. č. 104), v níž zdůraznil, že „úprava poplatkové povinnosti či osvobození od ní provedená zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, představuje jeden ze základních momentů podmiňujících právo na soudní ochranu ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny“. Z uvedené teze vyvodil pak v daném nálezu sp. zn. I. ÚS 664/03 závěr, dle něhož „exces obecného soudu při rozhodování o výši poplatku podle zákona č. 549/1991 Sb. může dosáhnout takové míry, že zasáhne i do základního práva podle čl. 36 odst. 1 či 2 Listiny“. Interpretační alternativu umožňující kumulaci soudního poplatku při aplikaci písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků proto jako ústavně rozpornou vyloučil: „Interpretace zákona č. 549/1991 Sb., podle níž účastník řízení je povinen platit soudní poplatek za každé správní rozhodnutí, která jsou skutkově a právně zcela identická, týkají se týchž účastníků a jsou vydána týž den, stejným správním orgánem, je nejen disproportní, ale také protiústavní. Listina základních práv a svobod stanoví v čl. 36 odst. 2 zásadu, podle níž kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí. Ve světle tohoto článku Listiny měl postup městského soudu charakter podstatného omezení stěžovatelky v přístupu k soudu.“

Uvedené stanovisko Ústavní soud potvrdil i ve své další judikatuře. V nálezu sp. zn. II. ÚS 745/06 (dosud nepublikováno, v elektronické verzi viz <http://nalus.usoud.cz>) uvedl, že „ústavně konformním výsledkem interpretace zákona č. 549/1991 Sb. nemůže být taková interpretace, podle níž je účastník řízení povinen platit soudní poplatek za každé správní rozhodnutí, pokud jde o rozhodnutí, která jsou skutkově a právně zcela identická, týkají se týchž účastníků a jsou vydána týž den stejným správním orgánem“. V dalším nálezu, týkajícím se dané problematiky, sp. zn. I. ÚS 43/07 (dosud nepublikováno, v elektronické verzi viz <http://nalus.usoud.cz>) pak konstatoval následující: „Pokud napadeným usnesením městský soud na základě interpretace příslušných ustanovení zákona č. 549/1991 Sb. vyměřil stěžovateli soudní poplatek 2 000,- Kč za každé jednotlivé, správní žalobou napadené správní rozhodnutí, byť se všechna tato rozhodnutí týkala jednoho jediného případu (odvolání proti platebnímu výměru na penále), řešila stejnou právní otázku, týkala se pouze stěžovatele, byla vydána ve stejný den jedním a týmž správním orgánem a obsahovala totožnou právní argumentaci, měl takový postup dle Ústavního soudu charakter podstatného omezení stěžovatele v přístupu k soudu, resp. ve světle čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod omezil právo stěžovatele na soudní pře-

zkum rozhodnutí orgánu veřejné správy.“ Argumentuje-li návrhovatel usnesením sp. zn. III. ÚS 464/06 (viz výše), nelze než konstatovat, že ve smyslu § 23 zákona č. 182/1993 Sb. nebylo toto rozhodnutí způsobilé založit změnu právního názoru Ústavního soudu na posuzovanou problematiku.

Otázkou interpretace ustanovení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků se ve své judikatuře zabýval i Nejvyšší správní soud. Z povahy žaloby jako dispozičního úkonu, jímž se žalobce obrací na soud se žádostí o poskytnutí soudní ochrany a vymezuje jím předmět soudního řízení, vyvodil v rozsudku č. j. 1 Afs 127/2005-105 povinnost soudu respektovat, zda žalobce žalobou napadl jedno rozhodnutí nebo rozhodnutí několik, ledaže by takové procesní jednání žalobce bylo v rozporu s procesními předpisy. Jinými slovy vyjádřeno, je-li objektivní kumulace přípustná, není soud oprávněn účinky dispozičního úkonu zmařit tím, že vyloučí věci k samostatnému projednání (v rozporu s podmínkami dle § 39 odst. 2 s. ř. s.), a poruší tím dispoziční zásadu (na níž je správní soudnictví vybudováno), subjektivní veřejné právo jedince na respektování autonomie jeho vůle, jakož i princip procesní ekonomie. Z takto vyložených důvodů nepřipustného postupu soudu Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 53/2004-76 vyvodil kromě jiného i následující, pro posuzovanou otázku relevantní důsledek: „Tento postup tam, kde není odůvodněn, zatěžuje ... strany soudního sporu (například nezdůvodněnou multiplikací soudního poplatku).“

V řízení o přezkumu souladu ustanovení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků s ústavním pořádkem Ústavní soud neshledal žádný důvod se od své předchozí judikatury k dané věci odchýlit. Toliko k jejímu doplnění dodává následující:

K základním argumentačním metodám postupu Ústavního soudu v řízení o kontrole norem patří princip priority ústavně konformní interpretace před derogací, podle něhož v situaci, kdy určité ustanovení právního předpisu umožňuje dvě různé interpretace, přičemž jedna je v souladu s ústavním pořádkem a druhá je s ním v rozporu, není dán důvod zrušení tohoto ustanovení. Při aplikaci daného právního předpisu je pak úkolem všech státních orgánů interpretovat jej ústavně konformním způsobem. Tato metoda vychází z principu dělby moci a s ní spojeného principu zdrženlivosti, tj. z principu, dle něhož lze-li zajištění ústavnosti dosáhnout alternativními prostředky, Ústavní soud volí ten, jenž moc zákonodárnou omezuje v míře nejmenší.

Ústavní soud se k tomuto principu přihlásil v řadě svých rozhodnutí. Poprvé tak učinil v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 48/95 (Sbírka rozhodnutí, svazek 5, nález č. 21, vyhlášen pod č. 121/1996 Sb.). Princip priority ústavně konformního výkladu před zrušením použil pak i v řadě dalších rozhodnutí v řízení o kontrole norem [např. sp. zn. Pl. ÚS 5/96 (Sbírka rozhodnutí, svazek 6, nález č. 98, vyhlášen pod č. 286/1996 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 19/98 (Sbírka rozhodnutí, svazek 13, nález č. 19, vyhlášen pod č. 38/1999 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 15/98 (Sbírka rozhodnutí, svazek 13, nález č. 48, vyhlášen pod č. 83/1999 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 4/99 (Sbírka rozhodnutí, svazek 14, nález č. 93, vyhlášen pod č. 192/1999 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 10/99 (Sbírka rozhodnutí, svazek 16, nález č. 150, vyhlášen pod č. 290/1999 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 41/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 32, nález č. 10, vyhlášen pod č. 98/2004 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 92/06 (usnesení ve Sbírce rozhodnutí nepublikované, v elektronické podobě viz <http://nalus.usoud.cz>)].

Nejvyšší správní soud ve shodě s tradicí, doktrínou i ústavním principem ochrany svobody v citovaných rozsudcích akcentoval důležitost zásady dispoziční v soudním řízení správním, v jejím rámci oprávnění žalobce vymezit předmět řízení, tj. i formou kumulace napadených správních rozhodnutí. Kromě momentu ochrany svobody a autonomie vůle upozornil v této souvislosti i na racionalitu takového postupu, na princip procesní ekonomie. S takto vyloženým chápáním obou uvedených zásad, tj. zásady dispoziční a zásady procesní ekonomie, se Ústavní soud plně ztotožňuje.

Přípustnost objektivní kumulace v petitu návrhu odpovídá rovněž účelu právních institutů spojení, resp. vyloučení věci (§ 39 s. ř. s.). Je-li tedy na straně jedné chráněna autonomie vůle návrhovatele promítající se v uplatnění zásady dispoziční, na straně druhé je rovněž chráněna homogenita soudního řízení, a to institutem vyloučení věci dle § 39 odst. 2 s. ř. s., dle něhož směřuje-li jedna žaloba proti více rozhodnutím, může předseda senátu usnesením každé takové rozhodnutí vyloučit k samo-

statnému projednání, není-li společné řízení možné nebo vhodné. Společné řízení přitom je možné a vhodné, jde-li o věci skutkově a právně buď identické anebo obdobné a týkají-li se tyto věci týchž účastníků. Argumentace Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 1 Afs 24/2005-70 v této souvislosti nesměřuje vůči nepřijatelnosti postupu dle § 39 odst. 2 s. ř. s., nýbrž vůči nedodržení kautel, jež dané ustanovení zakotvuje.

Uplatňuje-li navrhovatel vůči nálezu sp. zn. I. ÚS 664/03 jako námitku příklad, v němž kumulativním výpočtem soudního poplatku nedochází k jeho disproportční výši, Ústavní soud v této souvislosti toliko poznamenává, že v uvedeném nálezu pouze upozornil na eventuální negativní důsledky interpretace ustanovení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků předestřené Městským soudem v Praze.

Výklad ustanovení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků, jenž tvoří přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 151/2002 Sb., obsažený v citované judikatuře Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu považuje Ústavní soud tudíž za ústavně konformní, tj. souladný jak s čl. 36 Listiny, tak i čl. 1 Ústavy. Tato skutečnost zakládá opodstatnění aplikovat princip priority ústavně konformní interpretace před derogací i v posuzované věci.

Pro uvedené byl návrh Městského soudu v Praze na zrušení ustanovení písmene a) bodu 2 položky 14a sazebníku poplatků, jenž tvoří přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 151/2002 Sb., zamítnut (§ 70 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb.).

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.



Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2008 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakuonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Kniho-mila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Pořiči 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoan, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 516 205 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.